

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Y. B.**, zastoupen JUDr. Martinem Čonkou, advokátem se sídlem Komenského 4, Cheb, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 1. 2008, č. j. 62 Az 25/2007 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 8. 1. 2008, č. j. 62 Az 25/2007 - 20, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18. 9. 2007, č. j. OAM-1-714/VL-10-12-2007, kterým byla podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, která se obsahově opírá o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V ní stěžovatel pouze namítal, že krajský soud nedostatečně vyhodnotil jeho námitky uvedené v žalobě, neboť nepřihlédl ke skutečnostem bránícím jeho návratu do domovského státu. V případě návratu na Ukrajinu mu totiž hrozí zmanipulované trestní stíhání pro účast na demonstraci. Z těchto důvodů navrhl, aby napadený rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2008, č. j. 62 Az 25/2007 – 34, byl zástupce stěžovatele vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že v ní uvede, v jakém rozsahu napadá rozhodnutí soudu, proti němuž směřuje tento mimořádný opravný prostředek a současně uvede konkrétní důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně byl poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 16. 4. 2008. Zástupce stěžovatele však na tuto výzvu nereagoval.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

V řízení o kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud zásadně vázán rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), mimo případů v těchto ustanoveních uvedených. Ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. proto ukládá stěžovateli povinnost označit rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvést, z jakých důvodů (skutkových a právních) toto soudní rozhodnutí napadá a považuje výroky tohoto rozhodnutí za nezákonné. Stěžovatel proto musí v zákonné lhůtě a dostatečně konkrétně popsat důvody, pro které má za to, že je napadené rozhodnutí krajského soudu nezákonné a uvést stížní body, jimiž konkretizuje svá tvrzení o porušení zákona (musí uvést konkrétní skutkové a právní výhrady). Činnost Nejvyššího správního soudu je pak ohraničena rámcem takto vymezeným, nejde-li ovšem o vadu, k níž musí přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). I při nejmírnějších požadavcích musí být z kasační stížnosti poznatelné, v jakém směru a rozsahu má Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí přezkoumat. Nepostačí proto, vytýká-li stěžovatel v kasační stížnosti obecně, že byl porušen zákon anebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazoval na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

V dané věci stěžovatel v kasační stížnosti pouze namítal, že „krajský soud nedostatečně vyhodnotil jeho námitky uvedené v žalobě, neboť nepřihlédl ke skutečnostem bránícím jeho návratu do domovského státu. V případě návratu na Ukrajinu mu totiž hrozí zmanipulované trestní stíhání pro účast na demonstraci.“ Není tak vůbec patrné, které námitky uvedené v žalobě měl krajský soud nedostatečně vyhodnotit, jaké konkrétní skutečnosti mu brání v návratu do země původu, jaké demonstrace se vlastně zúčastnil, zda byl pro účast na této demonstraci trestně stíhán již před odchodem z Ukrajiny, v jakých směrech měl krajský soud posoudit věc stěžovatele v rozporu s právním řádem, a tedy jakých skutkových či právních pochybení se tento soud dopustil. Stěžovatel tudíž neuvedl žádné konkrétní námitky proti postupu správního orgánu a krajského soudu, kterými by se mohl Nejvyšší správní soud zabývat.

Proto byl stěžovatel krajským soudem důvodně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti s upozorněním na možnost jejího odmítnutí, nebudou-li její vady ve stanovené lhůtě odstraněny. Jelikož stěžovatel na výzvu krajského soudu nereagoval, kasační stížnost nadále obsahuje vady, jež brání pokračování v řízení.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost odmítl (§ 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.)

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu